

SMERNICA O ENERGETICKEJ HOSPODÁRNOSTI BUDOV

2022

1. Obsah

Smernica o Energetickej hospodárnosti budov.....	3
PODMIENKY A ČLÁNKY SMERNICE K ENERGETICKEJ HOSPODÁRNOSTI BUDOV	3
ENERGETICKÁ HOSPODÁRNOSŤ A EMISIE.....	3
HÍBKOVÁ OBNOVA.....	4
ELEKTRO VOZIDLÁ A INFRAŠTRUKTÚRA.....	4
NOVÉ FINANČNÉ MECHANIZMY.....	5
ČLÁNOK 2 – VYMEDZENIE POJMOV	5
POJMY PODLAHOVEJ PLOCHY A PRIESTOR POSUDZOVANIA.....	5
POJMY OZE, EHB, DODANÁ ENERGIA A SPOTREBY ENERGIE	6
ČLÁNOK 6 – VÝPOČET NÁKLADOVO OPTIMÁLNYHCH ÚROVNÍ MIN. POŽIADAVIEK NA EHP	7
ČLÁNOK 7 – NOVÉ BUDOVY	7
ČLÁNOK 16 – ENERGETICKÉ CERTIFIKÁTY	8
ČLÁNOK 20 – KONTROLY	9

SMERNICA O ENERGETICKEJ HOSPODÁRNOSTI BUDOV

ÚVOD

Podľa Parížskej dohody prijatej v decembri 2015 na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC) sa jej zmluvné strany dohodli na plnení záväzku udržať zvýšenie priemernej globálnej teploty výrazne pod hodnotou 2 °C v porovnaní s hodnotami pred industriálneho obdobia a vyvíjať úsilie na obmedzenie zvýšenia teploty na 1,5 °C v porovnaní s hodnotami pred industriálneho obdobia. Dosiahnutie cieľov Parížskej dohody tvorí základ oznámenia Komisie o Európskej zelenej dohode z 11. decembra 2019. Únia sa v aktualizovanom vnútroštátne stanovenom príspevku predloženom sekretariátu UNFCCC 17. decembra 2020 zaviazala, že do roku 2030 zníži čisté emisie skleníkových plynov v celom hospodárstve Únie minimálne o 55 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990.

PODMIENKY A ČLÁNKY SMERNICE K ENERGETICKEJ HOSPODÁRNOSTI BUDOV

ENERGETICKÁ HOSPODÁRNOSŤ A EMISIE

V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1119, tzv. európskom právnom predpise v oblasti klímy kde sa stanovuje záväzný záväzok Únie znižujú čisté emisie skleníkových plynov do roku 2030 minimálne o 55 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990.

Ako bolo oznámené v Zelenej dohode, Komisia predstavila svoju stratégiu vlny obnovy 14. októbra 2020. Stratégia obsahuje akčný plán s konkrétnymi regulačnými, finančnými a podpornými opatreniami, a stanovuje cieľ do roku 2030 aspoň zdvojnásobiť ročnú mieru obnovy budov a podporiť hĺbkovú obnovu.

Bod 14 smernice o energetickej hospodárnosti budov uvádza, že až dve tretiny energie spotrebovanej na vykurovanie a chladenie budov stále pochádzajú z fosílnych palív. V záujme dekarbonizácie sektora budov je mimoriadne dôležité pri vykurovaní a chladení postupne vyradovať fosílna palivá.

Na pokrytie energetických potrieb efektívnych budov energiou z obnoviteľných zdrojov sú k dispozícii rôzne možnosti a to predovšetkým obnoviteľné zdroje energie vybudované na mieste čo uvádza bod 20 smernice o energetickej hospodárnosti budov.

Kľúčovým cieľom tejto smernice je spustenie a podpora obnovy budov vrátane prechodu na vykurovacie systémy bez emisií nakoľko dekarbonizácia fondu budov Únie si vyžaduje energetickú obnovu vo veľkom rozsahu kde takmer 75 % tohto fondu budov je podľa súčasných stavebných noriem neefektívnych a 85 – 95 % budov, ktoré v súčasnosti existujú, bude stáť aj v roku 2050.

Zavedenie minimálnych noriem energetickej hospodárnosti by malo viesť k postupnému vyradovaniu budov s najhoršou energetickou hospodárnosťou a neustálemu zlepšovaniu vnútroštátneho fondu budov, čo by prispelo k dlhodobému cieľu dekarbonizovaného fondu budov do roku 2050, pričom minimálne normy energetickej hospodárnosti stanovené na úrovni Únie by sa mali zamerať na obnovu budov s najvyšším potenciálom z hľadiska dekarbonizácie, zmierňovania energetickej chudoby čo uvádzajú body 22. a 23. smernice o energetickej hospodárnosti budov.

Body 25. až 28 smernice o energetickej hospodárnosti budov poukazujú predovšetkým na pravidlami štátnej pomoci kde môžu členské štáty poskytnúť štátnu pomoc na obnovu budov s cieľom dodržiavať normy energetickej hospodárnosti platné v celej Únii, konkrétne dosiahnuť určitú triedu energetickej

hospodárnosti, až kým sa tieto normy platné pre celú Úniu nestanú povinnými. V prípade že budú normy povinné, členské štáty môžu poskytovať štátnu pomoc na obnovu budov, na ktoré sa vzťahujú normy energetickej hospodárnosti platné v celej Únii, pokiaľ je cieľom obnovy budovy vyššia úroveň ako stanovená minimálna trieda energetickej hospodárnosti. Podľa delegovaného aktu o taxonómii EÚ v oblasti klímy sa obnova budov považuje za udržateľnú činnosť, ak dosahuje aspoň 30 % úspory energie, spĺňa minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť pri významnej obnove existujúcich budov alebo pozostáva z individuálnych opatrení týkajúcich sa energetickej hospodárnosti budov. Vymedzením najnižšej triedy energetickej hospodárnosti G ako 15 % s najhoršou energetickou hospodárnosťou vnútroštátneho fondu budov každého členského štátu sa harmonizáciou tried energetickej hospodárnosti zabezpečuje podobné úsilie všetkých členských štátov, zatiaľ čo vymedzením najlepšej triedy energetickej hospodárnosti A sa zabezpečuje zblížovanie harmonizovanej stupnice tried energetickej hospodárnosti na dosiahnutie spoločnej vízie budov s nulovými emisiami. Čo sa týka minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť existujúcich budov a prvkov budov, tak tie už boli obsiahnuté v predchádzajúcich ustanoveniach tejto smernice a mali by sa naďalej uplatňovať. Zatiaľ čo novozavedené minimálne normy energetickej hospodárnosti stanovujú základ pre minimálnu energetickú hospodárnosť existujúcich budov a zabezpečujú obnovu neefektívnych budov, minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť existujúcich budov a prvkov budov zabezpečujú potrebnú hĺbku obnovy pri jej realizácii.

HĽBKOVÁ OBNOVA

Nová smernica pomaly zavádza pojem hĺbkovej obnovy ako uvádza v bodoch 33. a 34. smernice o energetickej hospodárnosti budov že v záujme dosiahnutia dlhodobej vízie pre budovy by sa hĺbková obnova mala vymedziť ako obnova, ktorou sa budovy transformujú na budovy s nulovými emisiami; v prvom kroku ako obnova, ktorou sa budovy transformujú na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. Toto vymedzenie slúži na zvýšenie energetickej hospodárnosti budov. Hĺbková obnova na účely energetickej hospodárnosti je hlavnou príležitosťou na riešenie ďalších aspektov, ako sú životné podmienky zraniteľných domácností, zvyšovanie odolnosti proti zmene klímy, odolnosť proti rizikám katastrof vrátane seizmickej odolnosti, protipožiarna bezpečnosť, odstraňovanie nebezpečných látok vrátane azbestu a prístupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím. Cieľom je podporiť hĺbkovú obnovu, ktorá patrí k jedným z cieľov stratégie vlny obnovy, aby členské štáty mali pri hĺbkovej obnove možnosť poskytnúť väčšiu finančnú a administratívnu podporu.

ELEKTRO VOZIDLÁ A INFRAŠTRUKTÚRA

Ďalšiu novinku smernica o energetickej hospodárnosti budov uvádza v bodoch 36. a 37. so zameraním na elektrické vozidlá a vybudovanie infraštruktúry resp. poukazuje na potenciál elektrických vozidiel integrovať do prenosovej sústavy a prispieť k efektívnosti sústavy a ďalšej absorpcii elektriny z obnoviteľných zdrojov by sa mal plne využiť. Nabíjanie v súvislosti s budovami je mimoriadne dôležité, pretože práve tam elektrické vozidlá pravidelne a dlhodobo parkujú. Pomalé nabíjanie je hospodárne a inštalácia nabíjajúcich bodov v súkromných priestoroch môže zabezpečiť uskladňovanie energie v príslušnej budove a pre ňu integráciu služieb inteligentného nabíjania a služieb integrácie systému vo všeobecnosti. Stavebné predpisy možno účinne využiť na zavedenie cielených požiadaviek na podporu vytvárania nabíjacej infraštruktúry na parkoviskách v bytových a nebytových budovách. Inteligentné nabíjanie a obojsmerné nabíjanie umožňujú integráciu energetického systému budov. Nabíjacie body, kde elektrické vozidlá spravidla parkujú dlhší čas, napríklad keď ľudia parkujú v mieste bydliska alebo pracoviska, sú mimoriadne dôležité pre integráciu energetického systému, preto treba zabezpečiť inteligentné nabíjacie funkcie. Podpora ekologickej mobility je kľúčovou súčasťou Európskej

zelenej dohody a budovy môžu zohrávať dôležitú úlohu pri poskytovaní potrebnej infraštruktúry, a to nielen na nabíjanie elektrických vozidiel, ale aj pre bicykle.

NOVÉ FINANČNÉ MECHANIZMY

Medzi najnovšie iniciatívy na zvýšenie dostupnosti financovania na úrovni Únie patrí okrem iného hlavná zložka Mechanizmu na podporu obnovy a odolnosti s názvom „Renovujme“ stanovená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/241 a Sociálny fond na ochranu klímy zriadený nariadením (EÚ).../.... Na podporu energetickej obnovy v medziach viacročného finančného rámca na roky 2021 – 2027 možno podporiť niekoľko ďalších kľúčových programov EÚ vrátane fondov politiky súdržnosti a Fondu InvestEU zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/523. Prostredníctvom rámcových programov pre výskum a inovácie Únia investuje do grantov alebo úverov s cieľom presadzovať najlepšie technológie a zlepšiť energetickú hospodárnosť budov, a to aj prostredníctvom partnerstiev s priemyslom a členskými štátmi, ako je napríklad Partnerstvo pre prechod na čistú energiu a európske partnerstvá „Built4People“.

ČLÁNOK 2 – VYMEDZENIE POJMOV

Smernica o energetickej hospodárnosti budov v tomto článku uvádza nasledujúce vymedzenia pojmov ako sú:

- Bod 2 definuje „budovu s nulovými emisiami“ ako budovu s veľmi vysokou energetickou hospodárnosťou určenou v súlade s prílohou I, v ktorej veľmi malé množstvo energie, ktoré je stále potrebné, je plne pokryté energiou z obnoviteľných zdrojov vyrobenou na mieste,
- Bod 4 bližšie popisuje „minimálne normy energetickej hospodárnosti“ ktoré sú pravidlá požadujúce, aby existujúce budovy spĺňali požiadavku na energetickú hospodárnosť ako súčasť rozsiahleho plánu obnovy fondu budov,
- Bod 10 ďalej deklaruje že „faktor neobnoviteľnej primárnej energie“ je primárna energia z neobnoviteľných zdrojov pre daný energetický nosič vrátane dodanej energie a vypočítaných režijných nákladov dodávky energie do miest použitia vydelená dodanou energiou,
- Naopak bod 11 hovorí o „faktore obnoviteľnej primárnej energie“ ako o primárnej energii z obnoviteľných zdrojov na mieste, v blízkom okolí alebo zo vzdialeného zdroja energie, ktorá sa dodáva prostredníctvom daného energetického nosiča, vrátane dodanej energie a vypočítaných režijných nákladov dodávky energie do miest použitia, vydelená dodanou energiou,
- Následne bod 12 definuje „celkový faktor primárnej energie“ čo je vážený súčet faktorov obnoviteľnej a neobnoviteľnej primárnej energie pre daný energetický nosič,
- Bod 19 a 20 bližšie definuje podmienky „hĺbkovej obnovy“ čo je obnova, ktorou sa transformuje budova alebo jednotka budovy
 - do 1. januára 2030 na budovu s takmer nulovou spotrebou energie;
 - od 1. januára 2030 na budovu s nulovými emisiami;
 - kde „viacstupňová hĺbková obnova“ je hĺbková obnova, ktorá sa vykonáva vo viacerých krokoch a ktorá postupuje podľa krokov uvedených v pasporte obnovy budovy,

POJMY PODLAHOVEJ PLOCHY A PRIESTOR POSUDZOVANIA

- Bod 45 popisuje „úžitkovú plochu“ ktorá je plocha podlahy budovy potrebná ako parameter na kvantifikáciu špecifických podmienok používania, ktoré sú vyjadrené na jednotku

podlahovej plochy, a na uplatnenie zjednodušených postupov a pravidiel týkajúcich sa rozdelenia do zón a (nového)prideľovania

- V prípade bodu 46 sa jedná o „referenčnú podlahovú plochu“ ktorou je podlahová plocha používaná ako referenčná veľkosť na posúdenie energetickej hospodárnosti budovy vypočítaná ako súčet úžitkových plôch priestorov v rámci obalových konštrukcií budovy špecifikovaných na posúdenie energetickej hospodárnosti,
- Bod 47 definuje „hranicu posudzovania“ čo je hranica, kde sa meria alebo vypočítava dodaná a odvádzaná energia,
- V rámci bodu 48 sa naopak popisuje definícia „na mieste“ čo sú priestory a pozemky, na ktorých sa budova nachádza, a samotná budova,

POJMY OZE, EHB, DODANÁ ENERGIA A SPOTREBY ENERGIE

- V rámci bodu 49 je podrobne definovaný pojem „energia z obnoviteľných zdrojov vyrobená v blízkom okolí“ ktorá je energia z obnoviteľných zdrojov vyrobená na úrovni miestneho alebo oblastného obvodu posudzovanej budovy, ktorá spĺňa všetky tieto podmienky:
- môže sa distribuovať a používať len v rámci daného miestneho alebo oblastného obvodu prostredníctvom vyhradenej distribučnej siete;
- umožňuje výpočet špecifického faktora primárnej energie platného len pre energiu z obnoviteľných zdrojov vyrobenú v rámci tohto miestneho alebo oblastného obvodu; a
- môže sa používať na mieste budovy, ktorá sa posudzuje prostredníctvom vyhradeného pripojenia k zdroju výroby energie, ktoré si vyžaduje osobitné zariadenie na bezpečné dodávky a meranie energie využívanej na vlastnú spotrebu posudzovanej budovy;
- Bod 50 hovorí o „službách súvisiacich s energetickou hospodárnosťou budov“ čo sú služby ako vykurovanie, chladenie, vetranie, príprava teplej vody a osvetlenie a iné služby, ktorých spotreba energie sa zohľadňuje pri energetickej hospodárnosti budov,
- V bode 51 sa definuje pojem „energetická potreba“ ako energia, ktorá sa má dodať do klimatizovaného priestoru alebo z neho získať, aby sa zachovali zamýšľané priestorové podmienky počas daného časového obdobia bez ohľadu na akúkoľvek neefektívnosť technického systému budovy,
- Naopak v bode 52 je definícia „spotreby energie“ čo je energetický vstup do technického systému budovy, ktorý poskytuje službu energetickej hospodárnosti budov a je určený na uspokojenie energetickej potreby;
- Bod 53 hovorí o spotrebe ktorá je „využívaná na vlastnú spotrebu“ a je to časť energie z obnoviteľných zdrojov vyrábanej na mieste alebo v blízkom okolí, ktorú využívajú technické systémy na mieste pre služby súvisiace s energetickou hospodárnosťou budov,
- V prípade bodu 54 sa jedná o „iné spôsoby využitia na mieste“ ako je energia využívaná na mieste na iné spôsoby využitia ako služby energetickej hospodárnosti budov a môže zahŕňať spotrebiče, rozličné a doplnkové zaťaženia alebo nabíjacie body elektromobility,
- Bod 55 hovorí o „výpočtovom intervale“ čo je diskretný časový interval používaný na výpočet energetickej hospodárnosti,
- Ako predposledný bod 56 z pohľadu energií sa jedná o „dodanú energiu“ ktorou je energia vyjadrená za energetický nosič, ktorá je dodaná do technických systémov budovy cez hranicu posudzovania s cieľom pokryť príslušné použitie alebo na výrobu odvádzanej energie,
- V poslednom bode 57 je vyjadrený pojem „odvádzaná energia“ čo je podiel energie z obnoviteľných zdrojov, ktorý sa odvádzá do energetickej siete namiesto toho, aby sa využil na mieste na vlastnú spotrebu alebo na iné spôsoby využitia na mieste, vyjadrený za energetický nosič a za faktor primárnej energie.

ČLÁNOK 6 – VÝPOČET NÁKLADOVO OPTIMÁLNYCH ÚROVNÍ MINIMÁLNYCH POŽIADAVIEK NA EHP

Bod 1 článku 6 uvádza, že komisia do 30. júna 2026 zreviduje rámec porovnávacej metodiky na výpočet nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť v existujúcich budovách prechádzajúcich významnou obnovou a pre jednotlivé prvky budov.

ČLÁNOK 7 – NOVÉ BUDOVY

Bod 1 článku 7 uvádza, že členské štáty zabezpečia, aby od týchto dátumov boli nové budovy budovami s nulovými emisiami v súlade s prílohou III:

- a) od 1. januára 2027 v prípade nových budov využívaných alebo vlastnených verejnými orgánmi;
a
- b) od 1. januára 2030 v prípade všetkých nových budov

Kým sa začnú uplatňovať požiadavky prvého pododseku, členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby všetky nové budovy boli aspoň budovami s takmer nulovou spotrebou energie a spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené v súlade s článkom.

V zmysle bodu 2 musia členské štáty zabezpečiť, aby sa potenciál globálneho otepľovania počas životného cyklu (GWP) vypočítal v súlade s prílohou III a zverejnil prostredníctvom energetického certifikátu danej budovy:

- a) od 1. januára 2027 v prípade všetkých nových budov s úžitkovou plochou väčšou ako 2 000 metrov štvorcových; a
- b) od 1. januára 2030 v prípade všetkých nových budov.

ČLÁNOK 9 – MINIMÁLNE NORMY ENERGETICKEJ EFEKTÍVNOTI

Bod 1 článku 9 uvádza, že členské štáty sú povinný zabezpečiť, aby

- a) budovy a jednotky budov vo vlastníctve verejných orgánov dosiahli najneskôr
 - i) po 1. januári 2027 aspoň triedu energetickej hospodárnosti F; a
 - ii) po 1. januári 2030 aspoň triedu energetickej hospodárnosti E;
- b) nebytové budovy a jednotky budov vo vlastníctve verejných orgánov dosiahli najneskôr
 - i) po 1. januári 2027 aspoň triedu energetickej hospodárnosti F; a
 - ii) po 1. januári 2030 aspoň triedu energetickej hospodárnosti E;
- c) bytové budovy a jednotky budov dosiahli najneskôr
 - i) po 1. januári 2030 aspoň triedu energetickej hospodárnosti F; a
 - ii) po 1. januári 2033 aspoň triedu energetickej hospodárnosti E.

Členské štáty vo svojom pláne uvedenom v článku 3 ods. 1 písm. b) stanovujú konkrétne harmonogramy pre budovy uvedené v tomto odseku na dosiahnutie vyšších tried energetickej hospodárnosti do roku 2040 a do roku 2050 v súlade s postupom transformácie vnútroštátneho fondu budov na budovy s nulovými emisiami.

V bode 2 sa uvádza že okrem minimálnych noriem energetickej hospodárnosti stanovených podľa odseku 1 môže každý členský štát stanoviť minimálne normy energetickej hospodárnosti pre obnovu všetkých ostatných existujúcich budov.

Bod 3 deklaruje že V súlade s článkom 15 členské štáty podporujú dodržiavanie minimálnych noriem energetickej hospodárnosti všetkými týmito opatreniami:

- a) poskytovaním primeraných finančných opatrení, najmä tých, ktoré sú zamerané na zraniteľné domácnosti, osoby postihnuté energetickou chudobou alebo žijúce v sociálnom bývaní, v súlade s článkom 22 smernice (EÚ).../... [prepracované znenie smernice o energetickej efektívnosti];
- b) poskytovaním technickej pomoci, a to aj prostredníctvom jednotných kontaktných miest;
- c) navrhovaním integrovaných systémov financovania;
- d) odstránením nehospodárskych prekážok vrátane rozdielnosti motivácie; a
- e) monitorovaním sociálnych vplyvov, najmä na tých najzraniteľnejších.

Bod 4 uvádza že ak sa budova obnovuje tak, aby spĺňala minimálnu normu energetickej hospodárnosti, členské štáty zabezpečia súlad s minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť prvkov budovy podľa článku 5 a v prípade významnej obnovy s minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť existujúcich budov podľa článku 8.

V prípade bodu 5 sa uvádza že členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať minimálne normy energetickej hospodárnosti uvedené v odsekoch 1 a 2 na tieto kategórie budov:

- a) budovy úradne chránené ako súčasť označeného prostredia alebo pre ich osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu, pokiaľ by dodržiavanie noriem neprijateľne zmenilo ich charakter alebo vzhľad;
- b) budovy používané ako miesta na bohoslužby a na náboženské podujatia;
- c) dočasné budovy s dĺžkou používania dva roky alebo menej, priemyselné stavby, dielne a nebytové poľnohospodárske budovy s nízkou spotrebou energie a nebytové poľnohospodárske budovy, ktoré používa sektor zahrnutý do vnútroštátnej sektorovej dohody o energetickej hospodárnosti;
- d) bytové budovy, ktoré sa využívajú alebo ktorých plánované využívanie je kratšie ako štyri mesiace ročne, alebo sa počas roka používajú obmedzene s očakávanou spotrebou energie nižšou ako 25 % spotreby pri celoročnom využívaní;
- e) samostatne stojace budovy s celkovou úžitkovou plochou menšou než 50 m².

V rámci posledného bodu 6 článku 7 je uvedené že členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie vykonávania minimálnych noriem energetickej hospodárnosti uvedených v odsekoch 1 a 2 vrátane vhodných monitorovacích mechanizmov a sankcií v súlade s článkom 31.

ČLÁNOK 16 – ENERGETICKÉ CERTIFIKÁTY

Bod 1 článku 16 uvádza že členské štáty ustanovujú potrebné opatrenia na zavedenie systému certifikácie energetickej hospodárnosti budov.

Energetický certifikát obsahuje hodnoty energetickej hospodárnosti budovy vyjadrené číselným ukazovateľom spotreby primárnej energie v kWh/(m².r), a referenčné hodnoty, ako sú minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, minimálne normy energetickej hospodárnosti, požiadavky na budovy s takmer nulovou spotrebou energie a požiadavky na budovy s nulovými emisiami, aby sa

umožnilo vlastníkom alebo nájomcom budovy alebo jednotky budovy porovnať a posúdiť jej energetickú hospodárnosť.

V rámci bodu 2 je uvedené že energetický certifikát musí byť v súlade so vzorom uvedeným v prílohe V najneskôr do 31. decembra 2025. Špecifikuje sa v ňom trieda energetickej hospodárnosti budovy na uzavretej stupnici len s použitím písmen od A po G. Písmeno A zodpovedá budovám s nulovými emisiami podľa vymedzenia v článku 2 bode 2 a písmeno G zodpovedá 15 % budov s najhoršou energetickou hospodárnosťou vo vnútroštátnom fonde budov v čase zavedenia stupnice. Členské štáty zabezpečia, aby ostatné triedy (B až F) mali rovnomerné rozloženie ukazovateľov energetickej hospodárnosti medzi triedami energetickej hospodárnosti. Členské štáty zabezpečia spoločnú vizuálnu identitu energetických certifikátov na svojom území.

Bod 3 uvádza že členské štáty sú povinný zabezpečiť kvalitu, spoľahlivosť a cenovú dostupnosť energetických certifikátov. Zabezpečia, aby energetické certifikáty vydávali nezávislí odborníci po návšteve na mieste.

Bod 4 definuje že energetický certifikát musí zahŕňať odporúčania pre nákladovo efektívne zlepšenie energetickej hospodárnosti a zníženie prevádzkových emisií skleníkových plynov budovy alebo jednotky budovy, ibaže s výnimkou budovy alebo jednotky budovy, ktorá už takúto príslušnú normu pre budovy s nulovými emisiami spĺňa.

Bod 5 ďalej požaduje že odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu musia byť pre konkrétnu budovu technicky uskutočniteľné a poskytovať odhad úspor energie a zníženia prevádzkových emisií skleníkových plynov.

V bode 6 je striktné uvedené že odporúčania zahŕňajú posúdenie toho, či možno vykurovací alebo klimatizačný systém prispôbiť tak, aby fungoval pri efektívnejších nastaveniach teploty, ako sú nízkoteplotné zdroje pre vodné vykurovacie systémy, vrátane požadovaného návrhu tepelného výkonu a požiadaviek na teplotu/tok.

Bod 10 jasne definuje požadované zmeny a to tento bod popisuje a to presne že energetický certifikát nesmie platiť viac ako ~~10~~ päť rokov. V prípade budov s triedou energetickej hospodárnosti A, B alebo C stanovenou podľa odseku 2 však platnosť energetického certifikátu nesmie presiahnuť 10 rokov.

ČLÁNOK 20 – KONTROLY

V bode 1 článku 20 sa uvádza že členské štáty stanovujú potrebné opatrenia na stanovenie pravidelných kontrol vykurovacích, vetracích a klimatizačných systémov s účinným menovitým výkonom vyšším ako 70 kW. Účinný menovitý výkon systému vychádza zo súčtu menovitého výkonu zariadení na vykurovanie a klimatizáciu.

V bode 3 sa uvádza že členské štáty môžu stanoviť rôzny interval kontrol v závislosti od typu systému a od jeho účinného menovitého výkonu, pričom zohľadňujú náklady na kontrolu systému a odhadované úspory nákladov na energiu, ktoré môžu vzniknúť na základe kontroly. Kontroly systémov sa vykonávajú minimálne každých päť rokov. Systémy so zariadeniami s účinným menovitým výkonom vyšším než 290 kW sa kontrolujú minimálne každé dva roky.

V poslednom bode 4 článku 20 sa uvádza kontrola, ktorá zahŕňa posúdenie zariadenia alebo zariadení, obehových čerpadiel, ventilátorov a riadiaceho systému. Členské štáty sa môžu rozhodnúť zahrnúť do systémov kontrol akékoľvek ďalšie systémy budov uvedené v prílohe I.